

אובמה ניצח משום שהוא הגן על מדינות החוץ שלו טוב יותר מיכולת רומני לקעקע אותה. בסופו של דבר, הכלכלה תקבע

לאורך כל העימות אובמה היה הרבה יותר תוקפני, ולעיתים מזלול ולועג. אורח מזדמן היה יכול לחשוב שרומני הוא הנשיא ואובמה המועמד שמנסה למנוע ממנו כהונה שנייה. תוקפנות בעימות בחירות טלוויזיונית, ובעיקר תוקפנות אישית, נחשבה בעבר למגרעת של המתמודד שהשתי מש בה, משום שנראתה כמחפה על התמודדות עם נושאים מהותיים וציבור הצופים לא אהב אותה. שלושת העימותים הנשיאותיים שנערכו השנה מוכיחים את ההפך.

מתברר שתרבות הכאסו הישראלית השתלטה על תרבות הדיון הפוליטי בארה"ב. רומני אימץ סגנון תוקפני בעימות הראשון וניצח בו, אובמה למד את הלכה ועשה אותו דבר בהצלחה יותר גדולה בשני העימותים הבאים. ייתכן מאוד שזו תוצאה ישירה של הפרסום השלילי, הארסי והאישי ששני המועמדים אימצו, בעיקר אובמה, בתשדירי רי הבחירות שלהם.

אף על פי שהעימות היה אמור לעסוק רק בענייני חוץ, אובמה ורומני הירבו לסטות לסוגיות הכלכלה האמריקאית. שניהם הסכימו שהפגנת עוצמה בזירה הבינלאומית תלויה בעוצמת הכלכלה האמריקאית, אבל כפי שעשו בשני העימותים הקודמים – הציגו דרכים סותרות לשיקום המשק. בסוף העימות, אובמה פנה למי שעשויים להכריע את ההתמודדות כולה – פועלי תעשיית המכוניות במדינת אוהיו. הוא הזכיר להם את סיוע החירום שממשלו העניק להצלת התעשייה שלהם מול הסתייגויות שהשמיע אז רומני. בעידן המודרני, שום מועמד רפובליקני לא הצליח לזכות בבחירות לנשיאות בלי לנצח באוהיו.

פרופ' איתן גלבווע הוא מומחה לארה"ב וראש ביח"ס לתקשורת באוניברסיטת ברייטלין

כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ

אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר בדרך כלשהי (בכתב, בדפוס או במדיה אחרת) – ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר – חלק כלשהו של העיתון (לרבות טקסט, איורים, צילומים, תמונות, מפות, גרפיקה) הן בגרסה טקסטואלית והן בדפים מעוצבים, לרבות באמצעות הקלטה והקלדה, ללא אישור מפורש בכתב מהמוציאה לאור, ידיעות אחרונות בע"מ

איתן גלבווע הקרב על הנשיאות

הפועל מאוהיו יקבע

הפרשנים וסקרי בוחרים מידיים קבעו שאובמה ניצח את רומני. כך גם הסגיר רו פניהם הנפולות של מנהלי הבחירות של רומני. למרות שהעימות האחרון עסק במדיניות חוץ וביטחון, שלא מעניינת את הכותר המצוי, הוא נופח והוגדר כמכריע בשל התיקו במרוץ, החיפוש הנושא אחרי שובר שוויון ות" פישת שלושת העימותים כטורניר שתוצאתו הסופית היא 1:2 לטובת אובמה.

למרות זאת, עדיין לא ברור אם ניצחון אובמה אכן ישבור את השוויון. אובמה ניצח משום שהוא הגן על מדינות החוץ שלו טוב יותר מיכולת רומני לקעקע אותה. רומני שאף להציג את עצמו כמנהיג מתון ואחראי בענייני חוץ ובעל כישורים לפקד על צבא ארה"ב, אבל אובמה ניסה להכשיל אותו בגסות ובשיטתיות. אובמה אמר שבכל פעם שרומני השמיע דעה על ענייני חוץ הוא טעה, ושאינו עקבי. כאשר רומני טען שלצי ארה"ב היום יש הרבה פחות אוניות והוא הקטן ביותר מאז 1916, אובמה לעג לו שהוא אינו מבין איך הצבא עובד ושהיום לארה"ב גם אין פרשים וכידונים. האמריקה הזו מצוטטת לרוב ופוגעת ברומני, משום שהיא רומזת על חוסר הבנתו בטכנולוגיות צבאיות חדישות, שמפצות באיכות על כמות.

רומני נקט באסטרטגיית עימות בעייתית, שתרמה להיפסו. הוא היה יותר מדי נשיאותי והסכים יותר מדי עם עמדות אובמה בסוגיות חשובות כמו התאריך שנקבע לייצאת כוחות ארה"ב מאפגניסטן, הסנקציות כלפי איראן, ואפילו אמר שהיה מפקיר את מובארק בריוק כמו אובמה. לפחות היה יכול לתקוף את הסגנון הבוטה של הפקרת מור בארק, שגרם לנוק בעיני כנות בריתה הערביות של ארה"ב. למרבה ההפתעה, רומני נמנע גם מביקורת חריפה שאפשר היה להעביר על טיפול אובמה ברצח השגריר האמריקאי בבנגוז, ולא הלם בו מספיק על כישלונו לעצור את הגרעין האיראני ועל תרומתו להירדרדות יחסי ארה"ב בישראל.